

Amazonka

Hop trop

Byly krásný naše ^A plány,
byla jsi můj celej ^{C#mi} svět, ^{Cmi, Hmi}
čas je vzal a nechal ^A rány,
^{Hmi} starší jsme jen o pár ^E let.

Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká. ^{E7}

®:

Nebe modrý zrcá ^A dlí se
^{F#7} v řece, která všechno ^{Hmi} ví,
stejnou barvu jako ^A měly
^{Hmi} tvoje oči džíno ^E vý.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

®:

Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dals' ho nechtěla.

®:

Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přisa ^A hám.

Bude mi lehká zem

Petr Hapka

^C Mám pěknou sirku v zubech, ^{Gmi} krempu do čela
^A ^F bota zpuchřelá mi ^{G#} vrásky nedělá
^C jen tou svou sirkou škrtni ^G at' se ohřejem
Až ^C přikryje nás zem ^F tak už si neškrtnem

®:

^C Má, lásko, ^{Gmi} jen ty smíš kázat mi ^F nad hrobem ^{G#}
^C Má zem pak ^G bude lehká, bude mi ^C lehká zem
Bude mi ^F lehká ze ^C m, aá ^{Gmi} á .. ^{Ami, F, Fmi}

Mám tu svá vysvědčení, pohlednici z Brém
A proti pihám krém, co s nimi čert je vem
Ten čert sám brzo zjistí že má v podpaží
moc těžké závaží a někde v poli rozpaží

®:

Tak dobré ráno milé myši v kostelích
tak at' vam chutná klíh všech křídel andělských
A dobrý večer sovo, která myši jíš
ptáš se zdali mi vzali zavčas spali
jářku, to si píš

®:

Už nemám ani klobouk, pluje povětrím
Jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím
Jen to že co mám tebe už tíží necítím
Áááá ..

®:

Cizinec

Greenhorns

^{Ami} Na kraji pouště slun ^{Dmi} cem spále ^{Ami} ný
^{Dmi} jí naše ^{Ami} malý mě ^E sto dřevě ^{Ami} ný,
jednoho dne, právě čas ^{Dmi} oběda ^{Ami} byl,
se ^{Dmi} na kraji ^{Ami} města jez ^E dec obje ^{Ami} vil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

®:

^F Tu jeho tvář, tu kaž ^G dý z nás poznal,
^F na každém nároží ^C zatykač vlál,
^{Dmi} na něm cifra, za kte ^{Ami} rou by sis žil,
^E a přece nikdo z nás ^{Ami} nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez'
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

®:

On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Dvakrát

Vlasta Redl

kapo 3

2x ^{D, G, A}

^D Dvakrát dvě deci ^G přede mě ^A postavil ^D pán
^D Musel si přeci ^G všimnout ^A že jsem tu ^D sám
^D Dvakrát se uklonil ^G dvakrát ^A poděko ^D val
^D Skupina spustila " ^G Andulko ^A Šafářo ^D vá"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
Tak proč stojíš u mě dívenko s květinami

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

®.: ^G A tak provlékám ^{G/F#} skrz to hlu ^{C/E} ché
^A velblouda i jehly u ^D chem
To jsem ^G netušil ^{G/F#} že je to tak
^E Náramně jednodu ^A ché ^G -é

To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

^D áááá... ^G ... ^A ... ^{Hmi}

Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
Ať se smím loudat pár kroků za osudem

®.:A ona ať oči klopí
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady ?

Frankey Dlouhán

Nedvědi

^C Kolik je smutného ^F když mraky černé ^C jdou
lidem nad ^G hlavou ^F smutnou dála ^C vou
já slyšel příběh, který ^F velkou pravdu ^C měl
za čas ^G odletěl, ^F každý zapo ^C mněl

®:

Měl kapsu ^{G7} prázdnou Frankey Dlouhán
po státech ^F toulal se jen ^C sám
a že byl ^F veselej tak ^C každej měl ho ^G rád
^{G7} tam ruce ^F k dílu mlčky přiloží
a ^{Emi7} zase jede ^{Ami} dál a ^{Dmi7} každej,
kdo s ním ^G chvílku byl, ^F tak dlouho ^G se pak ^C smál

Tam, kde byl pláč,
tam Frankey hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál

®:

Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít,
jeho srdce spí tiše smutně spí
Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl
farář píseň pěl umíráček zněl

®:

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

Byla ^G noc, na černou Ostravu ^{Dmi} sníh se tiše snášel,
z baru ^{Ami} Fénix vedle divadla ^{Cmi} vyvádějí Miku ^D
láše,
nahore v ^G bufetu už se svítí, paní ^{Esus4} Květa dělá
hercům čárky,
a já ^{Ami} dole, už bez role, volám ^{Cmi} nahoru: "Kdo
měl ty ^D párky?"

®:

A ona ^G hrála mi Julii a ^{Dmi} hrála Desde ^G monu,
hrála ^{Ami} Roxanu, Taťánu, ^{Cmi} Médeu a Anti ^D gonu,
hrála ^G Dorotku, Justýnu, ^{Dmi} Ofélii, Messa ^{E7} linu,
a ^{Ami} já role ^{Hmi} podle ní bral ^{D4sus D}

Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat
kamarády,
stála s ním, našťestí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už
nějak zkrátil,
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné
mlátil.

*: A pak ^A konečně spolužák trhá ^{Emi} noc na devět
třídních ^A knih
a černá s ^{Hmi} bílou se usmíří, pane, pane, že jste v ^E
Blížencích?

Hleďme, ^A čas trhnul oponou, tak ^{Emi} ať si taky trhne
^A nohou
se všemi ^{Hmi} dramaty a fraškami na tělo ^G milencům
za vý ^E lohou.

®:

Vždyť každá ^D hrála jen Julii a ^{Ami} hrála Desde ^D
monu,
hrály ^{Emi} Terezku, Dorotku, ^{Gmi} Justýnu a Anti ^A
gonu,
kdo by si ^D nezahrál pro trochu vzrušení,
konec ^{Ami} sázek jedna k mili ^D ónu,
a ^{Emi} já ani ^{F#mi} nezatleskal. ^G

^A Noc, Ostravou ^{Emi} sníh se snáší,
z ^{Hmi} baru se motají ^{Dmi} další Mikul ^E áši,
je ^A noc šestého, ^{Emi} prosinec rozdal ^A dárky
a ^{Hmi} nahore se pořád svítí,
tak křičím ^G do oken: "Já měl ty ^E párky!"

®:

A ona ^D hrála Julii ^{Ami},
Desde ^D monu ^{Emi}, Roxanu ^{Gmi}, ^{A, D}
Maryšu ^{Ami}, ^D Marfušu ^{Emi}, Kaťušu ^{Gmi},
^A Ciciolinu ^D, Eyrovou ^{Ami}, ^D Makepeacovou, ^{Emi}
Bovaryovou ^{Gmi}, d' ^A Artagnanovou ^D,
Popelku ^{Ami}, Zlatovlás ^{Emi} ku,
Jasněn ^{Gmi} ku, ^A ježibabu ^D ..

Já jsem nákej stounavej

Svatopluk Karásek

R:/:Angel ^D rolled The ^{A7} Stone a ^D way:/
Early ^G on The Easter Sunday ^D Morning
Angel ^D rolled The ^{A7} Stone ^D away

R:/:Já jsem nákej stounavej:/
že v mém žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

A tak jsem šel za farářem,
říkám máš-li lék mi dej.
Ty o lásce stále jenom mluvíš,
já nejsem moc hloubavej.

R:

Mám se večer učit řeči
neb číst román klasickéj.
Nakonec si zas prohlížím porno,
z toho já jsem stounavej.

R:

Půl roku loď v lahvi stavím,
lepím špejle je mi hej.
Včera večer švih jsem lahví o zem,
já jsem nákej stounavej.

R:

4V práci se chci zastat pravdy,
pak si řeknu pozor dej.
Zase držim hubu na špagátě,
z toho já jsem stounavej.

Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

^{Ami7} Sedím na kolejích ^D které nikam nevedou ^{G, C, G}
koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu ^{G, Emi}
Jen ty ^{Ami} nejdeš holka zlatá ^D kdypak já tě dostanu ^{G,}
^D

®:

^G Z ráje my vyhnání ^{Emi} z ráje, kde není
už ^{Ami7} místa ^{C7} prej něco se ^G chystá ^D
^G Z ráje nablýskaných ^{Emi} plesů jdem zpátky
do ^{Ami7} lesů. ^(C) Za nějakej ^G čas ^(D)

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe
málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe
Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí
i pes kterej chce přízeň napřed svého pána poprosí

®:

Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou
jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou
Zabalíme všechny co si dávaj rande
za branou, v ráji není místa možná v pekle se nás
zastanou

Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

^A Jednou mi fotr ^{A7} povídá
^D zůstali jsme už sami dva,
že ^E si chce začít taky trochu žít. ^A
Nech si to projít palicí
a nevracej se s vopicí
snaž se mě hochu trochu pochopit.

®:

Já ^E šel, šel dál baby, ^A kam mě pán bůh zval
já ^E šel, šel dál baby a ^{D7} furt jen tancoval.
Na ^A každý divný hranici, ^D na policejní stanici,
^E hrál jsem jenom Rock´n Roll for You. ^A

Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockin´klap
a nad kolípkou Elvis Presley stál.
Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějakej král.

®:

Já šel

Pořád tak nějak nemohu,
chtít štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

®:

Tak jsi šel, šel dál baby

Ještě jedno kafe

Robert Křesťan

Máš^{Gmi} sladkej dech a oči, kterým^F patří svatozář,
a^{D#} vlasy máš jak hedvábí, když je^{D7} vhodíš na
polštář,
ale^{Gmi} já se o tvou lásku ani^F vděčnost neprosím,
ty^{D#} děkuješ jen hvězdám a jseš^{D7} věrná jenom jim.

®:

^{D#} Ještě jedno kafe bych si^{D7} dal,
^{D#} ještě jedno kafe, kruci^{D7} nál, než pojedu^{Gmi} dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

®:

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

®:

John Hardy

Greenhorns

^G John Hardy, to byl malej chudinka,
^{Emi} měl za pasem pár boucha^G ček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,
^{Emi} chtěl utýct^D bez voplejta^G ček.
^G chtěl utýct^D bez voplejta^G ček

John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
\\: "Rozdejte taky Hardymu!" :\\

John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
\\: a John mu pomoh' do rakve. :\\

Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:
\\: "Já musím želízka ti dát!" :\\

Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
\\: \\: "Pravdu má jenom bouchačka! :\\ :\\

Hruška

Čechomor

Sto^D jí hruška v ši^A rém poli
vrš^D ek se jí^G ze^A ná
/: Pod ní se pase kůň vraný
pase ho má milá :/

Proč^D má milá dnes^A pásete
z ve^D čera^G do rá^A na
/: Kam^D můj mi^G lý po^A jede^D te
já poje^A du s v^D áma :/

O^{D/D} já pojedu^{A/D} daleko
přes^{D/D} vody^{G/D} hlubo^{A/D} ké
/: Kéž^{D/D} bych byl^{G/D} nikdy^{A/D} nepoz^{D/D} nal
panny^{A/D} černoo^{D/D} ké :/

Klidná noc

Kieslowski

^{Hmi} Od rána do noci
z patra do patra
jak ^A vidíš celej dům ^E tančí
a Frankie Sinátra
přesnému kroku
z pavlače ke schodům stačí.

®:

Jenom ^{F#mi} tady je klid
tady ^D už se tiše spí
klidná ^A noc není ^E slyšet nádobí
Jenom tady je klid
tady už se tiše spí
dobrou noc já vím

Celý dny za dveřma
klečím a prosím
ať všechno to skončí
Ať světlíkem
neslyším hudbu
ať nemám chuť pít
a tančit až do svítání

®:

...že ^H uteču dál ^{Hmi A E}
...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E}

^{Hmi} Od rána do noci
z patra do patra
jak ^A vidíš celej dům ^E tančí
a Frankie Sinátra
přesnému kroku
z pavlače ke schodům stačí.

®:

...že ^H uteču dál ^{Hmi A E}
...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E}
...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E}
...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E}

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý

^E Krajina ^A posedlá ^E tm ^A ou, ^E vzpomínky ^A do sedla
^E zvo ^A u ^E
nutí mě vrátit se ^{H7} tam, kde budu navěky sám
Kde místo úsměvu ^E tvých ^{G#} čeká jen řada snu z ^A
lých ^{Ami}
namísto lásky nás ^E dvou ^A k ^E rajina po ^{H7} sedlá tm ^E
ou ^{A, E}

Když západ v očích mi plál, s tebou jsem naposled
stal
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct
že mám té na každý pád jedinou na světě rád
A pak jsem zase jel dál, když západ v očích mi plál

Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se
smát
když cestou řekli mi Joe, ta nikdy nebude tvou
Ze láska zmizí jak dým to dneška proklatě vím
Jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak
rád

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

^{Ami} Ahoj ^{Fmaj7} Pegi,
^G jak dlouho ^{Emi7} jsem tě neví ^{Ami} děl, ^{Fmaj7, G, Emi}
^{Ami} tají ^{Fmaj7} ledy,
^G vítr by no ^{Emi7} vou trávu sel, ^{Ami, Fmaj7, G, Emi}
^{Dmi} uvidím ^{A+} někdy úsměv ^F tvůj ^{Emi7}
a ^C uslyším smích, co ^{E7} slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakkak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

®: Je ^F opuštěná krajina ^G větrných ^C mlýnů
a ^F nalezená je ^G pravda, co jsem ti ^C říkal. ^{C7}
Je ^F zahalená do staré ^G pavučiny ^C slibů, ^{A7}
věrných ^{Dmi7} kamarádství, ^G přísah a souhla ^{Ami/F} sů.

Bud' tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

®:

Mississippi blues

Pacifik

^{Ami} Říkali mu Charlie a ^{Dmi} jako malej kluk ^{Ami}
kalhoty si ^G o plot rozt ^{Ami} rhal,
^{Ami} říkali mu Charlie a ^{Dmi} byl to Toma vnuk, ^{Ami} na
plácku rád ^G košíkovou ^{Ami} hrál.
^C Křídou kreslil po ohradách ^F plány dětskejš snů,
^{Dmi} až mu jednou ze tmy řekli, ^{E7} konec je tvejch
dnů,
^{Ami} někdo střelil ze zadu a ^{Dmi} vrub do pažby vryl,
nikdo ^{Ami} neplakal a ^G nikdo nepro ^{Ami} sil.

®:

Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F černý tělo ^G nese
říční ^C proud,
Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F po ní bude ^G jeho
duše ^C plout.

Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl
ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk, uměl se i
policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít,
že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus, netušil a
neví, řeka zpívá blues.

®:

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues, ve
kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako
slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí
rány, smaže prokletí.

®:

Mochomůrky

Milan Hlavsa

^C Člověk ze zoufalství ^F snadno pomate se ^{F G}
Muchomůrky bílé budu sbírat v lese

Muchomůrky bílé bělejší než sněhy
Sním je k ukojení své potřeby něhy

Neprocitnu tady, až na jiným světě
Muchomůrky bílé budu sbírat v létě

Mochomůrky – Jdi spát

^C Nejlíp ^G se tak ^F natáhnout,
^F pak maso ^F z boxu ^C vytáhnout
a ústy nacpat žaludek,
pak mlátit klackem do trubek,
mít postel jednou na stropě
a obraz viset ve sklepě
a v rukou mačkej citrony
a v uších sladký bonbony
a stromy svítěj místo lamp
a pak že lidi musej spát,
musej spát, musej spát,
musej spát, musej spát.

Montér blues

Vlasta Redl

[Ami](#) Jó, taky jsem hrával ty [D](#)hle výškové práce,
[C](#) to není [E](#) žádná ope [Ami](#) ra, [E](#)
[Ami](#) celý den viset [D](#) jak na oprátce,
[C](#) tak voní chleba monté [E](#) ra.

Montuju [E](#) potrubí [F/E](#), mosty a [Dmi7](#) přehra [G](#) dy,
sotva [C](#) kdy upa [C/H](#) dám do téhle [C/B](#) nála [A7](#) dy,
když nepomáhá [Dmi](#) vodka ani [Fmi](#) džů [G](#) s.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

Montuju potrubí, mosty a přehradu,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
[Ami](#) tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já [E](#) zahraju
blues.

Nedělej [Ami](#) na mě ty psí oči, já znám tu [D](#) Stairway
do nebe,
mě už [Ami](#) dnes těžko přechočíš, tohle [A7](#) fakt není
pro tebe.

Znám taky blues [E](#) pána, [F/E](#) co se [Dmi](#) toulá světem [G](#)
sám,
blues čtyř [C](#) stěn, [C/H](#) žen, prázdná, [C/B](#) které ob [A7](#)
jímám,
blues, které [Dmi](#) dávno už musím umět [Fmi](#) hr [G](#) át.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytaře.

Montuju potrubí...

Na kolena

Ivan Hlas

Táhněte [C](#) do háje - všichni [Ami](#) pryč
Chtěl jsem jít [C](#) do ráje a nemám [Ami](#) klíč
Jak si tu [C](#) můžete takhle [Ami](#) žrát?
Ztratil jsem [E](#) holku, co jí mám [G](#) rád

Napravo, [C](#) nalevo nebudu mít [Ami](#) klid
Dala mi [C](#) najevo, že mě nechce [Ami](#) mít
Zbitej a [C](#) špinavej, tancuju [Ami](#) sám
Váš pohled [Dmi](#) károvej už dávno [G](#) znám

Pořád jen: [E](#) Na kolena, na kolena, na kolena, na
kolena [C](#) Já, já, já

Pořád jen: [E](#) Na kolena, na kolena, na kolena, na
kolena [C](#) Já, já, já

Pořád jen: [E](#) Na kolena, na kolena, na kolena, na
kolena

[C](#) Je to [Ami](#) tak a vaše [E](#) saka vám posere [G](#) pták

Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

Pořád jen:
Na kolena, na kolena ...

Pořád jen:
Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak, tenhleten barák vám posere pták

Nad stádem koní

Buty

^D Nad stádem ^{A4,A} koní
^{Emi} podkovy ^G zvoní, zvoní ^D
černý vůz ^A vlečou ^{Emi}
a slzy ^G tečou
a já vo ^D lám:

Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A vecka
a řeka ho zpla ^{Emi} ví
Máme ho ^G rádi
No tak ^C co
(no) tak ^G co
(no) tak ^A co

Vždycky si přál
až bude popel
i s kytarou, hou
Vodou ať plavou
jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou

až najdeš místo
kde je ten pramen
A kámen co praská
Budeš mít jisto
Patří sem popel
a každá láska
No tak co
(no) tak co
(no) tak co

Nad stádem koní
podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou
a slzy tečou
a já šeptám

Vysyp ten popel
kamaráde
do bílé vody vody
Vyhasnul kotel
a Náhoda
je Štěstí od ^G podkovy

Vysyp ten ^D popel / Heja hej
^A kamará ^G de / Heja hej
do bílé ^D vody ^A vo ^G dy / Heja hej
Vyhasnul ^D kotel / Heja hej
a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej
Štěstí od podko ^G vy / Heja hej

Nejlíp jim bylo

Mňága a Žďorp
kapo 3.pražec

nejlíp jim ^C bylo ^{Fmaj7}
^C když ^{Fmaj7} nevěděli co ^C dělají ^{Fmaj7, C, Fmaj7}
jenom se ^G potkali
^F a neznělo to ^C špatně ^{Fmaj7}

tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

^F nechám si projít ^C hlavou
^G kam všechny věci ^{Ami} plavou
^F jestli je všechno jen ^C dech
^G tak jako kdysi v noci
^{Ami} spolu potmě na schodech ^{C, Fmaj7}

pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě

a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

nechám si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

Nikdy nic nebylo

Sto Zvířat

Nikdy jsi [Gmi](#) nebyla - a naše seznámení
Proběhlo [D#](#) má milá - před kinem který není
Nepil jsem [C](#) Tequilu - a ne že bych se šklebil
[E](#) Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl

Nikdy jsem [Gmi](#) neříkal - kolik mě čeká slávy
Nehrála [D#](#) muzika - ze který jsem se dával
Nechtěl jsem [C](#) na závěr - Ti vyblejt celej život
[E](#) a ztratit charakter a všechno oběživo

®:

Nebylo [Gmi](#) nic - já jen [B](#) kdybys měla chvíli
[C](#) můžem si někam [Gmi](#) sednout
Nebylo nic - pár [B](#) let jsme spolu nemluvili
[C](#) a předtim taky ani [Gmi](#) jednou

Nikdy nic nebylo - noc jako horská dráha
Vsadím se o kilo - že prostě nejsi drahá
Je to jen chiméra - a žádný že jsem brečel
a měl jsem hysterák - ty už mi neutečeš

Scénář se nekoná - my dva ho nenapsali
a někdo místo nás - prázdněj papír spálil
nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják - co nikdo nenatočil

®:

[Gmi](#), [D#](#), [C](#), [E](#)

Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení
Proběhlo má milá před kinem který není
Nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil

Omnia vincit Amor

Klíč

^{Dmi} Šel pocestný kol ^C hospodských ^{Dmi} zdí,
^F přisedl k nám a ^C lokálem ^F zní
^{Gmi} pozdrav jak svaté ^{Dmi} přikázá ^C ní:
^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

Ref: Zlat'ák ^F pálí, ^C nesleví ^{Dmi} nic,
štěstí v ^F lásce ^C znamená ^F víc,
všechny ^{Gmi} pány ^F ať vezme ^C d'as! ^A
^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor

Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

Ref: Zlat'ák pálí...

Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska."

Ref: Zlat'ák pálí...

Ted' s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:
Omnia vincit Amor.
Omnia vincit Amor...

Pět policajtů

Jablkoň

^{Dmi} Něco se mi snaží ^B dostat do hlavy
^C čekám až to celník ^A rozum odbaví
5 ^{Dmi} policajtů do služby je ^B připraveno hned
pro ^C tože já mám v hlavě po ^F hromadě všech ^E pět

®.: ^{Ami} Volává mě ^{Dmi} něco ^G co prý stojí ^C za ^E to
ale ^{Ami} jakpak to mám ^F uslyšet když ^E slyším jen ti
^{Ami} cho

Chtěl bych mít to něco co prý stojí za to
ale jakpak to mám uchopit když nemá to ucho

Jak ráno den dveře světu otvírá
cosi ve mně mluví a nejsem to já
5 policajtů okamžitě vchází do domu
a už mě zase vedou zpátky k rozumu.

®.:

Večer už mám pokoj policajti spí
opatrně čekám zda se to objeví
5 policajtů procitá a hned se vrací zpět
a tak mám zase v hlavě pohromadě všech pět.

®.:

Něco ve mně klíčí jako obilí
ministerstvo vnitra shání posily
5 policajtů přestává už otravovat vzduch
na povel je totiž má ministr vnitra Bůh.

®.:

Pojďme se napít

Robert Křest'an

^{F#mi} Pěkně ^{Emi} tě ^D vítám, ^G lá ^A sko ^D má
^D Tak trochu ^{F#mi} zbitá, a ^G víc ^{F#mi} soukro ^A má. ^G
^{F#mi} Pěkně ^{Emi} tě ^D vítám, a ^G čemu vděčím
^{F#mi} Za tak vzácnou ^{Hmi} chvíli, ^G jed ^{F#mi} nou ^{Emi} za ^D
sto ^A let. ^G

®:

^{F#mi} Pojďme ^{Emi} se ^D napít
^D Pojďme se ^G napít ^{F#mi} ^{Emi}
^G Ať ^D nám mají ^{Emi} z čeho ^G slzy ^D týct

^D Pojďme se napít
^D Pojďme se ^G napít ^{F#mi} ^{Emi}
^G Ať ^D nám mají ^{Emi} z čeho ^G slzy ^D týct

^{F#mi} V nohách ti dřepí, bílej pták
Už nejsme slepí, a zlí - naopak.
Už nejsme slepí, a rozdejchaní
Jako když se spěchá, bránou vítězství.

®:

^{F#mi} V očích ti svítí, a sládne dech
A něco k pití, tu ční na stolech
A něco k pití, a nepospíchej
Stoletá má lásko, když už nemáš kam.

®:

Pražskej démon

Vítkovo Kvarteto

^{Ami} Kam jde ten blázen
^F s tím černým futrálem?
^G Chodí tu kolem,
je lehce ^{Ami} uhlazen.
Vždy každý úterý před plotem postojí,
pak na zahrádce keř ubohý
Není to Verdi, ne Stradivari,
ne Paganini, jen nějaký bigbít
Přichází z Malešic, z tý čtvrti pochybný,
na moji zahrádku nedbá nic.

®.: 4x ^{Ami} A je to on, je to on, Pražskej ^G démon, ten
^{Ami} démon.

Je to on, je to on, ten ^{G#} démon...

1.

®.: 5x

Psáno na březové kůře

Kamelot

Gadd9 – 005435

Gsus2 - 000222

Hmi G D A

Hmi Čpěl zas^G kouř a^D prsty mě^A zábly přes^{Hmi}
palečni^G ce,^{D, A}
na^{Hmi} jazyku^G souš mě^D trápila^A žízni až^{Hmi} do
vesnice^{G, D A},
na bun^{Emi7} dě fleky starý několik let,
a po^G kapsách tabák od cigaret,
co už neko^{A7} uřím.

®: Zas^D píšu na kůru březo^{Hmi7} vou,
Tvůj monogram a^{Gadd9} nevím,
že jiný jméno^A máš,^{A7}
zas^D cítím, to chvění na no^{Hmi7} hou,
za sáčku sirky^{Gadd9} lovím,
a Ty oheň rozdmý^A cháš.
Jako^{Gsus2} dřív se ptej, když nejsi,
se mnou u skal, kde to^{Hmi} znáš.

Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc,
a v dálce body, přejezd a trať, kamsi do Rapotic,
zas držím Ti židli, tam u věšáků,
a na pivo jdou strejcové od vlaku,
tak už pospíchej.

Ptáci

Krausberry

+sus4

^A dívám se n^{C#mi} a nebe
^G a vidím t^G ři černý p^{F#} táky
^A jeden je od^{C#mi} tebe
^G a druhej o^G d tvýho^{F#} bráchy
^A třetí je^{C#mi} největší
^G a nejvíš^{F#} lítá
^A nikdo ho^{C#mi} nevidí
^G anebo to jen^{F#} říká

Dívám se na nebe
a vidím tři černý ptáky
jeden je od tebe
a druhej a druhej taky
třetí je největší
a nejvejš lítá
nikdo ho nevidí
^C anebo je^H zticha

®:

^G Nikdy^D neuvi^A díš, kam lítá
^G nikdy^D neusly^A šíš, co říká
^G nikdy^D nepocho^A píš, jseš zticha
^G nikdy^D nepocho^A píš

Půlnoční

Václav Neckář

C2 - 032033

1x D G A

^D Jedu domů po trati, jedu přes kop^G ce^A
^D za okny padá, padá sněh, budou Váno^G ce^A

Chmury, trable starosti nechal jsem ve městě
Slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele

©: ale^D lůja, ale^{Hmi} lůůůů^G ja^A

Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje
Na ty, co v zázrak uvěří, na ty co zpívají

©: ale^D lůja, ale^{Hmi} lůůůů^G ja^G

Beránku^D náš,^A na nebe^{Hmi} sích^G
Stůj při^D nás,^A až přijde^{C2} tma

©: alelůja, alelůůůůja

Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou
Z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším

©: alelůja, alelůůůůja

Beránku^D náš,^A na nebe^{Hmi} sích^G
Stůj při^D nás,^A až přijde^{C2} tma^G

Beránku^D náš,^A na nebe^{Hmi} sích^G
Neopouštěj^D nás,^A až začnem se^{C2} bááát^{G/E} bááát

©:

Rána v trávě

Žalman

Capo 3

®:

^{Ami} Každý ráno boty ^G zouval
^{Ami} Orosil si nohy v ^G trávě
^{Ami} Že se lidi mají rádi ^G doufal
^{Ami} A pro ^{Emi} citli ^{Ami} právě
Každý ráno dlouze ^G zíval
^{Ami} Utřel čelo do ru ^G kávu
^{Ami} A při chůzi tělem semtam ^G kýval
^{Ami} Před se ^{Emi} bou sta ^{Ami} sáhů

^C Poznal ^G Mora ^F věnku ^C krásnou
^{Ami} a ví ^G nečko ^C ze zlata
V Čechách ^G slávu ^F muzi ^C kantů
^{Ami} Uma ^{Emi} zanou ^{Ami} od bláta.

®:

Toužil najít studánečku
A do ní se podívat
By mu řekla proč holečku
Musíš světem chodívat

Studánečka promluvila
To ses musel nachodit
Abych já ti pravdu řekla
měl ses jindy narodit.

®:

Sluneční hrob

Blue Effect

Usínám a chtěl bych se vrátit o nákej ten rok zpátky
Být zase malým klukem který si rád hraje a který je
s tebou

Zdá se mi to moc let
já byl kluk kterej chtěl
znáti svět s tebou jsem si hrál

Vrátím se a chtěl bych rád
být s tebou zavzpomínat
mám tu teď zprávu zlou ^{E E7}

®:

^{C#mi} Su ^{D#mi} chá ^A hlína ^{G#mi} ta ^{F#mi7} dy
^{C#mi} bez ^{D#mi} kví ^A tí ^{G#mi} bez ^{F#mi7} vody
^{G#mi} já na ni pokle ^{F#mi7} kám
^{G#mi} vzpomínkou poc ^{H7} ta se vzdává

Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
já teď vím
věrný zůstanu
sólo ^{Emi} , ^{F#mi7} , ^{G#mi} , ^{F#mi7} ...E, E7

®:

Loučím ...
... zůstanu

Nemohu spát probouzím se a zase se nemohu
ubránit myšlence
vrátit se o nejaký ten rok zpátky
Bejt zase malým klukem který si rád hraje a který je
s tebou ^{Emi}

Sovy v mazutu

Tři Sestry

^G Tak jsme byli včera ^D na Portě ^C , ^D
a když jsme se vraceli cestou domů,
tak jsme viděli dřevorubce,
jak poráží strom a ten strom plakal...

Proč medvěd pláče v dutině stromu,
veverky v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou i tremp ztratil žracák,
trenýrky, sekýru, prezervativy, spacák.

Protože hů a hů a hů,
sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Hajný jde sklesle lesní tišinou
a cestou sbírá umrlé zmije,
včera byl na Bábě a neví, čím jsou,
jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Starej pán

Petr Skoumal

*: ^C Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz
a z ^{Gmi6} dá se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes,
^{Fmi6} jako by zase ^C u baru ^{Ami} stál
a ^{D7} na pódiu ^{Fmaj7} Django ^{E7} hrál.

®: ^{Ami} Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz
a zdá ^{Gmi6} se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes,
^{Fmi6} starej pán sedí a ^C poslouchá ^{A7} jazz
a ^{D7} na desce se ^{G7} točí ^C pes.

1. Jó, ^{E7} ráno si vzal čistý ^{Ami} ponožky
a ^{E7} zajel si do Paříže bez ^{Ami} doložky,
^{E7} jezdilo se z Wilsonova ^{Ami} nádraží
a ^{Fmi6} neměli jsme v kufru žádný záva ^{G7}ží, jé. ®:

Jó, to tenkrát ještě žila našťestí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé. ®:

Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

®: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Strom kýve pahýly

Sklep

^C Když slunce ^{Dmi} zapadá, tak ^C moje nál ^F ad ^G a
kl ^C esá, ^{Dmi, C, F, G}
^C strom kýve ^{Dmi} větvemi, přit ^C elem on je ^F m ^G i,
ples ^{C, Dmi, C, F, G} á,
^C já však mám v duši žal, če ^{Dmi} rt ví, kde se tam
vzal,
te ^C pe, te ^{Dmi} pe, tep ^C e, tep ^F e. ^G

®.: ^C Strom kýv ^{Dmi} e pahýly, chtěl ^C bych jen na ch ^F
víli tebe,
^C strom kýv ^{Dmi} e pahýly, chtěl ^C bych jen na ch ^F víli
tebe,
^C rosu mám ^{Dmi} v kanadách, v mých ^C černých
kanadác ^F h zebe,
^C rosu mám v ^{Dmi} kanadách, v mých ^C černých
kanadác ^F h zebe.

Znám dobře kůru lip, té dal jsem kdysi slib mlčení,
znám řeč, již mluví hřib, sám jako jedna z ryb jsem
němý,
však lesy, ty mám rád, tam cítím se vždycky mlád,
vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp.

®.: Strom kýve pahýly...
/: Strom kýve pahýly, chtěl bych jen na chvíli tebe :/
4x

Šípková Ruženka

Jiří Schelinger

Ještě ^{Gmi} spí a spí a spí zámek ^F šípkový
^{Gmi} žádný princ tam v lesích, ^{Dmi} ptáky neloví
Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
u lůžka jí planá růže rozkvétá
^B To se ^C schválně dětem ^{Gmi} říká
^{D#} aby s ^F důvěrou šli ^B spát, klidně ^{Dmi} spát,
že se ^{Gmi} dům probou ^F zí
a ta ^B kráska proci ^{D#} tá
Zatím ^{Cmi} spí tam ^{Dmi} dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

2.
Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání
kdo si dívku pobledlou vezme za paní.
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám
žádný princ už není, musíš tam jít sám.
To se schválně dětem říká
aby s důvěrou šli spát, klidně spát
že se dům probouzí a ta kráska procitá
Zatím spí tam dál, spí v růžích.

^{Gmi} Musíš přijít ^F sám,
nesmíš ^B věřit pohád ^{D#} kam
^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích,
^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

Šťestí je krásná věc

Richard Müller

C, G7, C Například východ slunce^{Emi7} a vítr ve vět^F
vích^{Dmi, G7}

C anebo píseň tichou^{Emi7} jak padající^F sníh^{Dmi, G}
^{Dmi7} tak to prý nelze^{G7} koupit za^C žádný pení^F ze
jenže^C zbejvá spousta^F věcí^C a ty^{D7} koupit^G lze.

Jó vždyť víš štěstí je krásná věc
vždyť víš štěstí je krásná věc
štěstí je tá krásná a přepychová věc
ale prachy si^{G7} za něj nekou^C pís.^{G7}

Jó kartón marlborek a taky porcelán
s modrejma cibulkama – tapety, parmazán
pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein
tak možná že to není štěstí ale je to fajn.

®:

Například východ slunce a vítr ve větvích
anebo píseň tichou jak padající sníh
tak to prý nelze koupit za žádný peníze
jenže zbejvá spousta věcí - a ty koupit lze.

Takovej východ slunce je celkem v pořádku
peníze mám ale radši – ty stojej za hádku
a proto když se dočtu o zemětřesení
nebo o bouračce no tak řeknu: k neuvěření.

2 x ®:

Traktor

Visací Zámek

G Jede traktor je to Zetor
Jede do hor vorat brambor

Zemědělci brambor zasejí
Potom pohnoují
A pak zas vyrejí
Mládenec si kapsu namastí
Prachama zachrastí
Na děvů povětrnou

[: Kriminalita, kriminalita
kriminalita mládeže :]

Mládenec a děvů spolu jdou
Před novou hospodou
Hrozně se radujou
Nejdřív se tu spolu opijem
Družstevní prase zabijem
A pak si užijem

Kriminalita...

Mládenec se hrozně opije
Družstevní prase zabije
A pak se vzpamatuje
Svého činu ihned lituje
Za mříže putuje
I s děvů povětrnou

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář

H7/4 Jak^D můžeš bejt tak^{H7} krutá
G copak nemáš kouska citu v^A těle

Tu^D kytáru jsem koupil kvůli tobě
a dal jsem za ni celej tátův^A plat
Ta^D dávno ještě^{D7} byla ve vý^G robě^{Gmi}
a já už^D věděl^A co ti budů^D hra-a-át^A

To ještě rostla v javorovém lese
a jenom vítr na to dřevo hrál
a já už trnul jestli někdy snese
žár, který ve mně denně narůstal

®:

S tou^{Hmi} kytárou ted' stojím před tvým^{F#mi} domem
měj^{Hmi} soucit aspoň k^{D7} tomu javo^{Emi} ru^A
Jen^D kvůli tobě^{D7} přestal býti^G stromem^{Gmi}
tak už nás^D oba^A pozvi naho^D ru.

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě
a dal jsem za ni celej tátův plat
Ta dávno ještě byla ve výrobě
a já už věděl, co ti budu hra-a-át

®:

Už to nenapravím

Samson

®:

^G Vap tap tap ... ^{Cmi, F G#, G, Cmi, G, Cmi, F, G#, G Cmi, G}

V ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F mě opustilo štěstí,
ten ^{G#} vlak, co jsem jím měl jet, na koleji ^G dávno ^{G7}
nestál,
v ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F jako bych dostal pěstí,
já ^{G#} za hodinu na náměstí měl jsem ^G stát,
ale v ^{G7} jiným městě.

Tvá zp ^{C7} ráva zněla prostě a byla tak krátká,
že ^{Fmi} stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
^B zadní otevřená, ^G zadní otevřená,
já ^{C7} naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
^{Fmi} to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
^B že jsi unavená, ^G ze mě unavená.

®:

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že
dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou
touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik
přesně, nevím.

Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

®:

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Solo/Předehra: ^{Ami F G Ami Ami Ami6 Ami7}

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami}
oblohou,
^{Ami} zavřete dveře ^F na petlice, ^G zhasněte v domě ^{Ami}
všechny svíce!
^{Ami} A opevněte svoje ^F těla, ^G vy, kterým srdce ^{Ami}
zkameněla.

Mezihra: ^{C G Ami F D D Dmi Emi7 Ami Ami6 Ami Ami6}

^{Ami} Láska je jako krásná ^F loď, ^G která ztratila ^{Ami}
kapitána,
^{Ami} námořníkům se třesou ^F ruce a ^G bojí se, co bude
^{Ami} zrána!
^{Ami} Láska je jako bolest z ^F probuzení a ^G horké ruce
^{Ami} hvězd,
^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze
svatebních cest,
^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze
svatebních cest.

Mezihra: ^{C G Ami F D D Dmi Emi7 Ami Ami6 Ami7 Ami Ami6 Ami7}

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami}
oblohou!
^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami}
nemohou!
^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami}
nemohou.

Velmi nesmělá

Jablkoň

^{Ami} Potkali se v pondělí v ^{Emi} pondě ^{Ami} lí
^{Ami} Byli velmi nesmělí ^G nesmě ^{E7} lí
^C A tak oba dělali ^{Dmi7} dě ^{D#mi7} la ^{Emi7} li
^{Ami} Jakoby se neznali ^{Emi} nezna ^{Ami} li

V úterý sebral odvahu odvahu
Odhodlal se k pozdravu pozdravu
A pak v citové panice panice
Prchali oba k mamince mamince

®:

^C Sema ^E for popásá ^F chodce
motorky ^C auta ^G tramva ^C je
A všechny ^E cesty dneska ^F vedou
/: ^C do pekla i ^G do rá ^{C(Ami)} je :/

Ve středu spolu postáli postáli
Dívali se do dále do dále
A do dále se dívali dívali
I když už spolu nestáli nestáli

Ve čtvrtek přišel první zvrát první zvrát
Prohlásil že má ji rád má ji rád
A ona špitla do ticha do ticha
Že na ni moc pospíchá pospíchá

®

V pátek to vzal útokem útokem
Jak tak šli krok za krokem za krokem
Přesně v šestnáct dvacet pět dvacet pět
Zavadil loktem o loket o loket

V sobotu ji chyt za ruku za ruku
Hlavou jí kmitlo je to tu je to tu
A jak hodiny běžely běžely
Drželi se drželi drželi

®

V neděli už věděli věděli
Že jsou možná dospělí dospělí
A tak při sedmém pokusu pokusu
Dal jí pusu na pusu na pusu

Když zas přišlo pondělí pondělí
Příšerně se styděli styděli
A tak oba dělali dělali
Jakoby se neznali neznali

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

1.

Máš^{Hmi} všechny trumfy mládí a^A ruce čistý^{Hmi} máš,
jen^{Emi} na tobě teď^{Hmi} záleží, ^{F#7} na jakou hru^{Hmi} se
dáš.

® /: Mu^{Hmi} síš za svou pravdou^{F#7} stát, musíš za
svou pravdou^{Hmi} stát. :/

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

®/: /: Že máš za svou pravdou stát. :/ :/

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

® /: /: Takhle za svou pravdou stát. :/ :/

Ted' přichází tvá chvíle, ted' nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

® /: /: Neměl za svou pravdou stát. :/ :/

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

1.

® /: /: Musíš za svou pravdou stát. :/ :/

Zafúkané

Fleret

Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 F F F F

Ami A2 Ami A2

Ami Větr sněh^{A2} zanesl z^{Ami} hor do^{A2} polí,
Ami já idu^C přes kopce, ^G přes údolí^{Ami},
^C idu k tvej^G dědině zatúla^C nej,
^F cestičky sně^C hem sú^E zafúkané. ^{Ami F7maj} ^{Ami E4sus}

Ref.: ^{Ami} Zafúkané^C, ^G zafúkané^C
^F kolem mňa vše^C cko je^{Dmi} zafúkané^E
^{Ami} Zafúkané^C, ^G zafúkané^C,
^F kolem mňa^C fšcko je^E zafúkané ^{Ami Emi D G H7 Emi}
^{D G H7 Emi}

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snád' enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R.: /: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :/